

679. BRATR A SESTRA

1340.

A v tym našim le - se pod so - snu, tan - cu - je tam bra-tr se se - stru, tan - cu - je tam bra-tr se se - stru.

A v tym našim lese pod sosnum,
tancuje tam bratr se sestrum.

A kaj my to, sestro, pújdžeme,
dy žadnej cestečky něvime?

Odkadž jscě, ludkove dva mladzi,
že vas tak smuteček nadchodzi?

Tak se jim tam dobré libilo,
že jim tam slunečko svicilo.

Pújdžeme, bratříčku, k Dunaju,
kaj nas tam ludkove něznaju.

A my sme su oba z Novej vsi,
tam su horši ludzě jak zli psi.

O, pojďme bratříčku, pojďme preč,
bo by nas tu vzali ludzě v řeč.

A chodž nas tam oni něznaju,
ale se nas oni optaju.

Bo psi ščekaju, zas přestanu,
a ludzě jene omuvaju.

680. SIROTEK

1341.

Ach, Bože, ro-zbo - že, kde je má maměn - ka! Už na ní na-ro - stla ze-le - ná travěn - ka.

Ach, Bože, rozbože,
kde je má maměnka!
Už na ní narostla
zelená travěnka.

že už mně nebude
vdávat můj tatíček.

Požalovala bych
své milé sestřince,
předce to tak néni
jako své maměnce.

Zelená travěnka
modrým kvítím kvete,
že už mě, maměnko,
vdávat nebudete.

Já nemám maměnky
a nemám tatíčka,
já tady mám jenom
jednoho bratříčka.

V slavkovském krchově
holubička sivá,
a tam odpočívá
má maměnka milá.

Ach, Bože, rozbože,
kde je můj tatíček?
Už na něm narostl
zelený trávníček.

Ach, Bože, rozbože,
jaký já křivdu mám!
Komu požaluju,
dyž rodičů nemám.

V slavkovském krchově
vyrůstá hřebíček,
tamto odpočívá
můj milý tatíček.¹⁾

Zelený trávníček,
červený hřebíček,

Požalovala bych
svému bratříčkovi,
předc to tak nebude
jako tatíčkovi.

¹⁾ Zelený trávníčku,
nerosť na tatíčku,

než ty rosť na zemi,
trávníčku zelený.

1342.

Ach, Bože, můj Bo - že, kaj su můj ta - ti - ček! Už mi na nich ro - stě ze - le - ny tra - vni - ček.

Ach, Bože, můj Bože,
kaj su můj tatíček!
Už mi na nich rostě
zelený travníček!

Travníček zelený,
karafiat modry,
kaj stě se poděli,
můj tatíčku dobrý!

Ach, Bože, rozbože,
kaj su ma matička!
Už mi na nich rostě
zelena travička!

Od Přibora